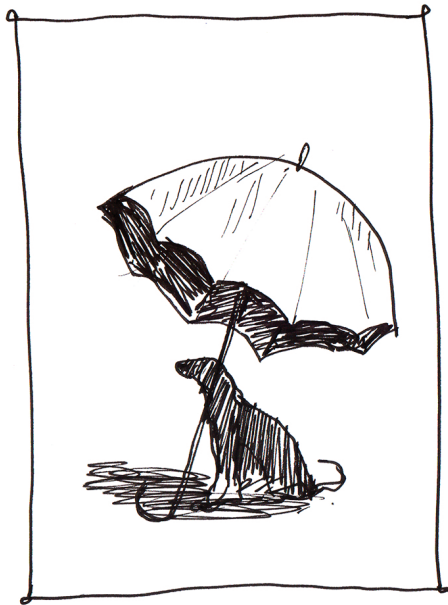

ئاغابانوو

لەيلا نوورانی
(مەھاباد)

زەردە خەریک بوو لار دەبوو و بەرەبەرە لە تین و گۆر دەکەوت، سیپەر لەبەر یەک دەکشانەو. راست بەرانبەری چەقیم و چاوم تیپێ، هیچ کۆیی نەگۆرپوو. بەردەکان لە مستەدا بوون، پۆژیک پیشتەر بە دانستە لە دەم چۆم بۆیان گەپابووم، دەمزانی چ جۆرە بەردیک ھەلگرمەو، سووک و پانکەلە، لەوانە ئوئ توئ. سێ دانە شینبۆزم گۆلبرێر کرد و دە گیرفانە چکۆلە جانتاکەم ھاویشت. لێی چوو مە پێش و دەستم بە دیوارەو گرت، بە دلپێی سلاوم کرد. لە حاستی دەرکە گالە دراو کە پا بە دابی جاران سێ کە پەت بە دەورەیدا گەپام، لاقەکانم لەسەر مافوورە زەرد و سووری گەلاکان، لە دوو نە دەھاتن، شەمالی بێ ئۆقرە، سەرویسکی وەسەما دەخستم و تۆزێ پێی ئەھون دەبوو مەو.

سەرم مەنجەلۆکیکی بەتال و ھەتال بوو و بیرم لە هیچ نە دەکردەو، زارم بوو بوو بە تەلە تەقیو و هیچ نزایەکم بۆ نە دەھات. کە لێبوو مەو دانیشتم و پالەم وەدەرکە کەسکەکی پەنامەو دا. ھەستم دەکرد خەریکە بەری تالی و ئازاری ژیان لە داری پوحم دادەوێ. چەند سال و زەمانە بوو پێم دەو ئارامانە نەکەوتبوو، کەچی سەت جارم خەون پێو دیتبێ کەم بوو. ھەمیشە لە خەونەکانمدا منداڵ دەبوو مەو و لە دەوروپشتی دەتریقامەو و ھەلە زدابەزم دەکرد. ئەلەانیشی دەگەل بێ زۆر جاران لە خۆشی پاتەبوونەوێ ئەو خەونە، ھەر دەگەل مریشک و کەلەباب ھەلەنیشن، دەچم دە جێ و بانانەو و بە زەبری داوودەرمانیشت بێ خۆم دە خەو دەکەم.

دانه يهک له بهرده کانه تاقي کرده وه و هه ستمه
 سه رپي و چاوم له ديواره که کرد، خشته کان
 جي جي قول بوو بوون ، چاوم قوچاند و نيازي
 دل م سئ جار پاته کرده وه و دواي يهک دوو
 هه ناسه ي قول، بهرده که م به ديواره وه نا
 و کوتم خودايه هه وه لئ به ته ماي تئ، دوايي
 به حه قئ نه و پياوچا که ي نئو و نيوبانگي ده دنيا
 گه پاره، به مه قسوود و مراد بم. چاوم هه له پنا
 و ده ستم لئ به ردا، بهرده که به ريو وه بن لاقم،
 وهک ده ست ده جه رگ و دل م وهرده ن بي تاقه ت
 بووم، ده دل ه خومدا کوتم مالي نه ويرانم نا کا
 تازه وه خوم نه که يه وه؟! جا نه وه قوپي کوئ
 وه سه ر که م! دايکم ده يکوت ده بي زو زو
 به سه ري که ينه وه، مه يلي بنئين تازه دوعامان
 ناچپته به ر له قا يه. داوه جالجالو که ي ترس
 هه ناومي ته ني.

بي هيئز بووم و له حاسه خوم به ريو وه وه.
 لينگم جووت پاکيشا و سه رم وه خشته کاله کان
 کرد، چاوم ناوي تئ زا. بوئي خولم بئ ده هات.
 فيکر و خيال هه ليداشتم و نه و پوزم که وته وه
 ياد که بئ هه وه ل جار پيم که وته نه و شوينه،
 قرچه قرچي نوئي نيوه پئ بوو، دايکم ده ستم
 گرتبووم و جانتا هه لمساوه که ي به ده ستمه که ي
 دي هه لگرتبوو، نه وه نده مان ئاره قه کردبوو،
 به ژني سه ري جله کان پيمانه وه نووسابوو،
 نه وي ده مي ده رکه که سکه گه وره که ي هه ميشه
 له سه ر گازه راي پشت کرابووه وه. وه ژور که وتين
 و له لاي سه روو دانيشتين، چاک بوو نه و تاوه
 بي عاره مان له کوئ بوو بووه وه و سي به ر بالي
 به سه ردا کيشابووين، دايکم به لکي سوراني،
 ئاره قه ي سه روچاومي ده سترپيه وه، هه رتکمان
 هه ر هانکه مان ده هات. چاوي له گلينه ي
 چاوم به ري، ئيستا ترسم نه په وي بووه وه، ديار

بوو پي زانيبوو، به پيکه نين کوتي چاکمان
 خو شاردووه ته وه، تا سبه يني ليره بين که س
 پيمان نازاني.

سه ري به ردا بووه وه و خه ريک بوو جانتا که ي
 ده پشکني، زارجوويه ک بنيشتي ده رهينا و له تکي
 دا ده ستم. پالي وه ديواره که وه دا و ئيستيکي
 چاک چاوي گيپا، نيگاي له سه ر ميچي ژوره که
 له نگه ري گرت. له پر بزه ي هات، گه شگه ش
 بوو بووه وه. ده ستم له سه ر شانم دانا و کوتي
 دايکي دايکم، خودا هيلانه بئ ده عباي کوئر ده کا،
 تازه تا تاو له و لايه هه لئ و له م لايه ناوا بي،
 ئيره ماله بابمه. ئينسان قورپش وه سه ر کا له
 ده رکی گه وره پياو و خانه دانان وه سه ري کا، هه ي
 به قورياني شار و حوکماتيشتم بم. سه رم به رداوه،
 گوپه گوپي باپيرم هه ر له گويمدا ده زرينگايه وه،
 له پيش چاوم لا نه ده چوو، هه ر به که وشه وه
 هاتبووه ژور و وهک ژاني کردبي، ده هات و
 ده چوو. چاوي نه وه نده له ژياللا هينابوو، به سه ر
 دايکيدا ده ينه پاند و ده يکوت نه و عه رزه خو له و
 ئاسمانه دا ناهيتم ليره بي، چما که له گاي! نه ي
 پشت شکاو و کوستکه وته نه کردم؟! چما نه من
 سه رم وه بن گلي که وته وه نه تو وهک گه ژوماژ
 ماله کورپه که م بخوي ها؟! نه و مازيابه کييه
 هاتوو نه تو م لئ ده خوازي؟ تي رمان خوارد
 سبه ي پوژئ مل نه ستوريک له سه ر خوت دابه ستم
 و نه منيشتم پئ ميشه کوپريک نه بي؟! خه يالت
 خاوه دي له به په لالا پيت هه لئاخه له تيم.

قامکه شاده ي راده وه شاند و هه په شه وگوپه شه ي
 له دايکم ده کرد و هه ر تفه تفي بوو و ده يکوت
 ئاخه نه و ئاوه هه ر له گوپي تو هه لده ستم،
 ده نا کوپي من نه و پياوه بوو وه دووي کلاوي
 خوار که وي؟! نه و به زموره زمانه به وي چ داخلي!
 زه ريفي ده گوئ گره، نه لحيان نا نه لحيان ده بي

له و ماله وهدەر كهون، پیت وایه خهلك وهك
خوت كهنگری خیزئ؟! ئەمن شا شهرم لئ
دهكا، سیحەب خزم و تایفەم، هیچی دی لیت
قهبول ناکەم دۆست و دوژمنمان پئ خوش
کە. مال کاو! خهلك وهكه ئەنگۆ نئ حەیا
بهخۆیه، بابت ئەگەر شهرەفی با، نانی هاری
بهدهمهوه نەدهگرت، له شاخ و کێوان سەری
نەدهناوه، چاو ئاقل و ماریفەت و پێوشوینی
ئەو بۆرهپیاوهی، دایکت له حەیف و داخانی
وهزگی دا و ئەتۆشی چاو له دەستی مەرد و
نامەرد کرد، هەر له قوون دەرکان گەوره بووی
چۆن چاک دەریدی! ئەوجار قاقا پێکنی و
کوئی جا کابرا ئەوهنده خوێری دەبی ماله
خۆی شەمچی لیدی بۆسۆی لئ هەلنەستئ،
بهتەماش بی مافی خهلك له شا بستینی؟!
ئەتۆش چوویهوه سەر بابەخوێرییهکەت.

پاکی توورپهاته توورپهاته، کهللهتان به پەین
و پال ئاخراوه، بۆیه وا تەواون. دەستی بۆ
لام پاداشت و کوئی ئەو سەرەخۆریهش بەره،
ئاخر له تەشک و داوینی تۆ بەرنه‌بووه‌تەوه،
ئەمن مردوو ئەتۆ زیندوو نابێتە هیچ سەیهک،
ئەگەر وا نەبوو ئەو موویه له پیاوان نەهاتبی. چ
به‌ته‌ما نیم بیئ به گۆچانی پیریم له تۆره‌مه‌ی
ژنیشکە‌ی وه‌که تۆ بی، تۆومان بپێتەوه زۆر
چاتره. به شهرەفم هەتا دەژیم دەگەل سە
کۆلانیان به‌نە‌حله‌تتان ده‌که‌م هە‌ی پورپه‌ش.

دەسته‌ له‌زه‌که‌ی بۆ لای دەرکه‌ پاداشت و کوئی
ده‌ی هه‌ستن ده‌ خۆتان هه‌لده‌ن، ئاخ‌خ‌خ له‌ ترسی
لۆمه‌ی عه‌بدی نه‌با ئە لی‌ره‌ زینده‌به‌چالم ده‌کردی،
ئابرووت کردوو‌مه‌ ئابرووی پیا‌زفرۆشی... دایکم
خه‌ریک بوو جله‌کانمانی له‌ یه‌غدان دهرده‌هێنا
و زوو زوو ئاو‌پی وه‌ من ده‌داوه، هه‌تا بنا‌گو‌یی
سوور هه‌لگه‌رابوو، ئەمنیش له‌ سووچیک سەرم

وه ئەژنۆم کردبوو و ده‌گریام. سفره‌که‌مان هەر
وا له‌ گۆپێ بوو و بۆنی شۆریا‌و‌کفته ده‌ ولات
گه‌رابوو. دیار بوو دایکم هەر خۆی ده‌خواردوه.
له‌به‌ر دهرکی هه‌سار خۆی پئ پانه‌گیرا و
پووی ده‌ با‌پیرم کرد و کوئی ماله‌که‌ت وه‌ک
چلکی سه‌گ لی‌مان هه‌رام بی، خاتره‌م به
قه‌ت چاوت پێمان ناکه‌وێتەوه «مین ئا‌غا»،
هاتووی به‌ربینگمان پئ ده‌گری و خه‌تاباریشمان
ده‌که‌ی هە‌ی ساواکی خۆ‌فرۆش! خۆم به‌ سه‌ت
پیاوی وه‌که تۆ نا‌گۆ‌په‌وه، حەیف بوو می‌ردی
من کو‌پی تۆ بوو. پۆژت دیتەوه‌ کونه‌ مش‌کت
لئ بیته‌ قه‌یسه‌ری، دنیا ده‌وران ده‌ورانه.

با‌پیرم بۆی هات، ئەمن زیراند‌م و دایکم پالێکی
پێوه‌ نا و شه‌ق ده‌روازه‌ی پێک دادا. ئیدی هەر
ئەو وه‌ده‌ر که‌وتنه‌ بوو تازه‌ لێک دیدار ئاخ‌ره‌ت
بووین. پازده‌سال دوا‌یه‌ با‌پیرم ده‌ سه‌ره‌مه‌رگدا
پیاوی له‌ دوو ناردين بچین به‌ شه‌مالی من
بدا و گه‌ردنیشی ئازا که‌ین، ئەگه‌رچی مالێکی
وای نه‌ما‌بوو و دوا‌ی پووخانی حکومه‌تی
په‌له‌وی ته‌واو لێکه‌وت‌بوو. دایکم قایل نه‌بوو و
کوئی ئەو کابرایه‌ سه‌یره‌ خه‌ریکه‌ کلا‌و له‌سه‌ر
خوداش ده‌نئ، تازه‌ ئەو دوو ئافره‌ته‌ی وه‌بیر
هاتوو‌ته‌وه؟! به‌سه‌ری خۆی ده‌بی ئەو ئا‌واته‌
به‌رێته‌ بن گلی.

به‌ش به‌حالی خۆم پێی تی نانیم ئیدی
که‌چه‌که‌شم ئیختیار به‌ خۆیه‌تی، خۆ خوین
نابی به‌ ئاو، چۆن که‌یفی ده‌یگرئ با وا
بکا، به‌لام هه‌رچه‌ندی کردم نه‌متوانی به‌ دل‌ی
با‌پیرم بکه‌م. ئەو پۆژه‌ هه‌تا بانگی شی‌وان له‌
گومبه‌زان ماینه‌وه، دایکم هەر پاده‌ما و هیچی
نه‌ده‌کو‌ت. ژنێکی خریله‌ی ئیسک سووک لی‌مان
په‌یدا بوو، دوا‌ی نو‌یژ و پارانه‌وه و ته‌سبیحات،
ماوه‌یه‌کی چاک تیمان فکری و دوا‌یی ده‌ستیکی

به جانتا که ماندا هینا و پووی ده دایکم کرد و کوتی پۆله قسه یه کت پی بلیم له دلت گران نایه؟ دایکم مته قی نه کرد. ژنه کوتی: به و بار و بارخانه تانه وه دیاره لیقه و ماو و شتن وایه؟ دایکم سهری له قاند. ژنه خرپله که کوتی خو سهری دنیا به پووش نه گیراوه، کافرستانیش نی، ئۆۆۆۆۆ مالی نه ویرانم له و پۆژه په شهی! ئه گهر پیم قایل بن وهرنه ماله دایکۆلهی خۆتان، له خولای به ره ژوور کهس شک نابهم. به نازی په سووله لالیه قهره واشیتان ده کهم، ئهنگۆ ئاوده نگیم بن و ده زانم خولا به سهری کردوومه وه، ئه گهرچی ئه و زه مان به رخی بن سه وه ته بووم و نه مده زانی دنیا چ باسه، به لام ئه و پۆژه دنیا پیی سه لماندم خودا گهر ده رکیک داخا، سه تان به په حمه تی خوئی ده کاته وه، ئه و ژنه ی لیمان بوو به پهری و دوایی به «پوورخارا» نیومان ده هینا، دیوئیک و پیشخانه یه کی له هه ساری خوئیان داینی و بووینه ئاوماڵ.

به قهره قهری قشقه له وه خو هاتمه وه و له به حری خه یال ده رکه وتم. ئاخیکم هه لکیشا و سهرم هه لبر، گه وال هه وری پانو پۆری چلکن به بهری میچی ئاسمانه وه نووسابوون. هه ره هاری ماشین نه بی، ولات په پووی لی ده خویند، وهک شار چۆلکه بی. جاران ئیره هه ر جمه ی ده هات، ده ستم به کلاره ی ئه ژنۆم گرت و راست بوومه وه، تا مۆخی ئیسقام ژانی ده کرد، به رده که ی دیکه به دیواره که وه نا و ده دل ه خۆمدا دیسان نیستی دلم کوته وه، نه مده ویرا ده ست له به رده که به رده م، دلم وه های لی دادا شه پۆلی خوینی گهرم له ده مارمدا، مووی له قالبم قرژ ده کرد. ده ست لی به ردان و که و تنه خواری به رده که یه ک بوو، ئیدی به ته وای

هیوا بپا و بووم. به رده که م هه لگرت ه وه و سیهرم له ئاسمان گرت و هه تا بۆم کرا هاویشتم و به بانگ و سه لا گریام. وه ختی وا ده هاته سهرم و ئه وه ی به سهر زارمدا ده هات نه مده گپراوه. وه هه ناسه برکه که و تبووم. دانیشتمه وه و سهرم وه ئه ژنۆم کرد. سه روبسکم هه تا گو یزینگم شوپ بوو بوونه وه.

سۆزی سهرما وهک سووژن تیم پاده چوو. رقیک هیرشی بۆ هینا بووم باشاری خۆم نه ده کرد. وهک ئه و قینه ی باپیرم تۆوه که ی به پوحم وه رکرد و تا ئه و پۆژه ی گله بانی چاوم ده که ن له یادی ناکه م. دایمه وده ره می خودا داخی ئه وه م له سهر دل بوو، باپیرم به ئانقه ست نیونیکه ی «سه رتا شراو» ی به سهر دایکمدا بری. ژۆر جاران ئاگام لیوو شه وانه پیش نووستن، که زییه قه ترانییه کانی ده کردنه وه و شانه ی داری ده جامه ئاو هه لده کیشا و ملی لارده کردنه وه و سه بر سه بر دایده هینا، گولاو و عه تری به سه روبسکیدا ده پرژاند و وهک تای بارانه فرمیسکی هه لده وه راند. نه مده زانی ئه و کاتانه بیر له چ ده کاته وه، خۆم لی گپژ ده کرد و به شتی که وه ده خافلام، به لام ده مزانی دایکم هه موو شه وئ که زییه کانی لی ده بنه په شمار و پیوه ی ده دن و ده چالی په شی بیر هه رییه تاله کانی ده هاوین.

ئه وه نده پیگه یبووم که چاکه و خه راپه لیک که مه وه، ژۆر جار شه وان له ژووری پوورخارا، به ده م پیچ بادانه وه به سه رهاتی خوئی نیوه نیوه ده گپرایه وه و ده یکو ت ئه وه ی سهری تاشیم ده گه ل باپیرت نانیان بی یه کتر نه ده خوارد، ده مزانی فیتی خوئی بوو، پاشی بابت له خودای بوو به په ندی پساتم به ری. له سهر شه قام ویرای ژۆریه ی خۆپیشاندهران گیراین،

سئ مانگ دواى بئ سهروشوئنى بابت، خه بهر هات كوتيان وهرن مه يته كهى به رنه وه، له قسان خوئ دهرمانداو كردووه. قهت باوه پم به و پيلانه نه كرد.

تازه شهش مانگ بوو له عهجه موستان به دزى زه ماوه ندمان كردبوو، مين تاغا سهت جارى به چاومدا ده داوه ده يكوته قرنووا! خوئ به سهر كووى مندا بپى و دانىشتى، كافرى سهت دينان بم ماره ييت نه هاتووه، ناخر كرمانج و تاغا چوئ پيگ ده كه ون؟! هه تا دواى مردنى بابت له سهر ده ستى دادگه ملزهم بوو. پوورخارا ده يكوته هى نه بئ، به شالى شىخى ئه و زالمه خوئ له ئيمان كردووه، چش با بيبا بؤ قيامهت، په بيبى ده قه بريشدا نه هه سيته وه. دايكم ده يكوته دواى چهند مانگ هيئنان و بردنى خو پرايى، وي پراى خو يندكاره كان به ريووين، به لام داريان له پوچمان دا و تيكرپاوليكرپا له زانكو وه دهر يان ناين. شه ويك پيشتر منيان تاق كرده وه و سهر يان پاكپاك تاشيم و ويئنه يان لئ گرتم. ئه و دهم تازه وه زگم كه وتبووى. پياوى خه زوورم قاسيد كرابوون به نه نقه ست ويئنه كه يان دهرك به دهرك له كووچه و كوئلان و قهيسه رى شار بالو كرده وه. چاوه پئ بوو خه لك به رى دهر كه م پئ بگرن و پاشه وپاش سوارى گويدرئزم كه ن و گويزيكم ماست وه سهر گيپن، خولا هه لئاگرئ كه س خوئ تيئنه كه ياندم، به لام چ لووتيشيان تيم نه بوو.

ماوه يه كى چاكى پئ چوو بوو له نئو شار سهرم هه لئه ده هات، له من به دهر كچى كه س پئى ده دهرك و به نديخانان نه كه وتبوو و ئاواى لئ به سهر نه هاتبوو، بوو بوومه بزنى قه شان. ئه تو پيئ هه لگرتبوو، ئيستا چاك وه دهر نه ده كه وتم، نه گهر شتيكم پئويست با به شه و ده چووم.

وهك گولى دوور ئاوايى كه س تخوونم نه ده بوو، ترسيكى مين تاغاشيان ده زگى دابوو. هه تا ده وران گوپا و خوداوپاستان بوومه ماموستاي قوتابخانه و ورده ورده پووم ده ئاوه دانيان كرده وه و پاهاتم. ئه ي چوئ بابه كه م ئاوام هيئاوه له ژيئلا.

دايكم سهره پاي ئه و هه موو نه هاتيه قهت خوئ نه ده دوپراند، شه وانه به زمى پيچ بادانى دايكم له ژوورى پوورخارا خوئ بوو، نه گهر پيچى حاجى و كوئخا و كه يخودايانى وه بهر كه وتبا پيش هه لئه شاندى ده يكوته قهست و نييه تمه هه تا پيشووى ئه و پيچه له سهرى ئه و پياوه جوولئى دئ له زه برونهنگ بكه وئ و زمانى له راست كچ و ژنى نه گه پئ.

بؤ جئيئه كان ده يكوته په بيبى خودا شوئى ويئسى نه بيتان له پوخسار هاوئ و كچولئ و مچولئ شيت و شه يداتان بن، جا ئه وه نده مان سوچهت ده كرد و پيئه كه نين وهخت بوو بپسيين. جگه له و شه وهى زستان كه كلوى به فر ئه وه نده ئه وه نده ده هاتنه خوار، تاغابانوويه كى قه د نه شكوى، له سهر كوشى دانا و دهرزى به دهسته وه گرت. چايه كه م له پيش دانا و كوتم ده ي با بزانيان چ نيه تيكي لئ ده هيئى؟ وي پراى پوورخارا چاومان له زارى بوو، كه چى ههست خوئى له خو بپى.

چاوه به له كه كانى ده تكوت پياله يه كيان ده پزئ تيدايه و ترووسكه يان ده هات. كولمه ي بوو بوونه خاشخاشك. پوورخارا بزه ي هات و سهرى پاره شاندى، دواى ئيستىكى چاك كوتى پولئ پيشووه كانى قوولئ قوولئ باده، ئه وه بؤ ده مل كردنه. ئه و شه وه هه رچه ندى هيئام و بردم سهره دهرم له ئاكاره ي دايكم دهرنه كرد. له گيژاوى خه يال خوئ پزگار كرد، هه ستم

و ورده ورده دوور كه وتمه وه، پړېشكه ى ده كړد و دنيا په ننگى به پوويه وه نه مابوو و ده تكوت خوله ميښى له سهر دايښتراره. له دوور چاوم له گومبه زان كړد و بهر ده كه م به سينگمه وه نا، ده دله خومدا ده مكوت پردى سوور و مزگه وتى سوور و پړگاوبان هه مووى ئى پياو ته تته، بناغه ى ئه و شاره ت دانا «به داغسولتان» ى باب ه گه وره م، به گه وره ى خوت ئه و جاره ش فريام كه وه، پشتم به رمه ده له تو به دهر كئ شك ده به م؟! به قوربانى گورپوگورخانه ت بم باب و باپيرم. نه گه ر ئه تو وه خوم كه ى وه ده زانم دنيا م له پشته، چ بكم فرچكم به و باوه په گرتووه، پووم لئ ناوى هه ناسه ساردم نه كه ى. بونى بارانه سييه كانى پر كړدم، لقوپوږى پووته لى داره كان به ده ستى با نه رم نه رم پاده ژان، ترسم پئ نيشتبوو، نه وه ده بوو به سئ دانه جار نييه تيكم پاته ده كړده وه، به شكم نه و جاره بيگرئ و مرادم حاسل بئ. گرمه يه ك هات و يه ك به خوم هه لبه زيمه وه، چاوم په شكه وپيشكه ى كړد، دلم گه رم داهات، وهك لقى شوږه بى ده له رزيم، خواخوام بوو نه بووريمه وه. نه گه ر ئاورم داوه دوو ماشين ويك كه وتبوون، شوږيره كان دابه زين و بوو به هه لا و هه ننگه ميه ك سه گ سه حه بى خوى نه ده ناسييه وه. به تهنشت قه بره كاندا بو لاي چووم و ديسان له ديواره كه نزيك بوومه وه، نه متوانى به سه رپيوه بم، پالم داوه و چارى ناچار هه لئروشكام. له وئ ساله وه نه و ئازاره م له سهر بوو. نه و ساله ى كه س خوشى ده دلدا نه ما و شار شله قابوو.

دوو شوه و بوو به شه ريك نه يوږا بوو له ماله خوى وه دهر كه وئ، شه ريك بوو باب ئاگاي له كوږى خوى نه بوو، پيزه بوښكه ى حه سار وهك بيژنيگان لئ هاتبوو و بو نه فت ولاتى

هه لگرتبوو و قږى كړدبووين. شووشه كانى په نجه ره ى ژوورويانى پوورخارا وهك پووله كه به ولات وه ريوويون. مه لابانگدانان كه دنيا نه هوهن بوويووه وه، خه لك وهك ماروميروو به كوچه و كولانان وه ريوون، سوار و پياده هه ر كه سه پوحى خوى هه لده گرت و شاربان جئ ده هيشت، دووكان و بازاپ پاكي داخرايوون. له نيوه ى پړگه، نزيك گومبه زان توپنيكان هاويشت، خه لك وهك ئاردى نيو پيكلان به هات و هاوار بلاويان كړد. گوچكه كانم هازه هازيان ده هات و ده تكوت سهرم هه زار ژه ننگه سووره ى هاروژاوى تيدا بوو و هيچ ده ننگيكي دهره وه م نه ده بيسست. دايكم له تاوان، وهخت بوو پوحى دهرچئ. خومان ده گومبه زان پاكرد و دهر كه كه مان له سهر خومان پيوه دا. جانتاكانمان دانا و يه كترمان ده باوه ش گرت. سينگم هه ر ده فى دها و ده ست و لاقم بو پانه ده گيرا. پوورخارا هه ر خوى ده سهر ده گيرام و ئازاي نه دنامى ده پشكنيم، نه وه كوو پړيشكه م وئ كه وتبئ.

نه و شوه له وئ ماینه وه، تا به يانى هه ر قسم په پاند، پوژى دوايه، شارمان به جپوشت و مانگيک له ديها ت ماینه وه هه تا ولا ت خوش بووه وه و گه پاي نه وه. نه و سالى زانكوم ته واو كړد و له نه خوشخانه دامه زرام، دايكم شه ويك په لپى گرت و كوتى دايكم مرئ و بابم مرئ ده بئ له و ولا ته بار كه ين، شار ته مى له سهره، ليره بم هه ر وه زگ ده دم. نه ختوچارم ده كړد لپى حالى نه ده بووم بو وا ده كا، وهك مريشكى سه رپراو حه جمينى لئ هه لگيرابوو. چهند مانگ دوايه بوومه ليلى پاييزيكي درهنگ به چاوى پر فرميسكه وه به يه كجاري شار و زيتمان به جئ هيشت، بو خوى هه موو پاييزان ده هاته وه، دهيكوت زهردوسوورى نيشتمانم، جا نه گه ر

تیکه‌لی بارانه ده‌بی سەت غەمت دە دڵدا بی
یەکت پی ناھێلێ، چەند غەمپەوێتە ھەر خودا
دەزانێ. دەو دواپیانەدا کە پەکی کەوتبوو و
کەلکی ھاموشۆی نەمابوو، دە خۆی پانەدەدی
بیتەو. کە پاییز دادەھات ئاخابانوو بە
پیشوویەکی دە ملی دەکرد و دەچوو لە نیو
دارستان لەسەر کورسی دادەنیشت، ئەگەر پێم
کرا با جار جار دەگەلی دەچووم، نەرەنارەکی
ھەر ما بوو، لە تاوان ھەر جینگلی دەدا و
دەیکوت بەزیادەم نەکرد، پاییزی غەریبایەتی
ھەر گرێت دە دلی دەھاوێ و ھیچی دی.
قەت نەمزانی ئەو ئاخابانوییە ئی کێ بوو،
قەدەرێکی چاک نەما، پاشی ھەلات ھەلاتە کە
ھەر ئەو نەدەم زانی بە کۆلەکۆلی نیوہ پۆ کە
لە قوتابخانە ھاتەو دە ملی دابوو و پەنگی
بە پوویەو نەما بوو. لایەکی ئاخابانوییە کە
ھەموو خۆل و خاک بوو و جێ جێ پەلە
سووری چکۆلە تی دابوو. دایکمی وا بەقیژوبیژ
بی ئەوێ دە ئاوی وەردا بوخچەییەکی مەخمەری
سووری تیوہ پیچا و پاروو سابوون و توورە کە
میخەکی چکۆلە دە نیو نا و لەپەنا چراتۆپی
سەر تاقە داینا. زۆر شەوان دەبھێنا گۆپی و
تیرتیر بۆنی پیوہ دەکرد و لەبەرە خۆیەو
دەیکوت «بەو بایە دەژیم لەلای تۆو دی».
پوورخارا ھەتا ئەو شەوی دە خەودا کەس
دەنگی لێ نەزانی و بۆ ھەمیشە بیکەسی
کردین، دە کەلێن و کولێناندا بەسەرتە پی
دەکوتم کچەکی ئەو سەرەم لەبەر تاو سپی
نەکردوو، ئەو ئی ھەر کەسە، ئەو ژنە دلی
پیوہیەتی. بە گۆپی شەھیدان وا ھەر نێ!
خۆ ئەو دایکەت ھێند سەیرە پریسکە دلی
ناکاتەو و لیم بوو تە مەتەلۆکە. دایکم بەین
بەین لە غەریبایەتی، دە قساندا پی دەکوتم

بەندی دڵە کەم، لەو دنیا یە پقت لە ھەر کەس
بوو، بلی ئۆۆۆ پەبی خۆشەویستت دە شەپی
زۆرداران کەوێ، جا لە ھەسرەتی ھەتا ماوہ
پۆژی جاریک گۆرەوشار دەدرێ و لە دنیا ی پوون
ھەر ئەو نەدی بەسە.
ھەناسەییەکی قوولم ھەلکێشا و دنیا ی پپ لە
ھەسرەتی بیرەوہرییەکانم بەجێ ھێشت. سەرماوسۆلە
ھێرشێ ھێنابوو، دەستە بیھێزەکانم بە دیواری
گومبەزە کەوہ گرت و ھەستامە سەر پی. بارانە
دادیدابوویە و جی و شکم ددانم بوو، ئاخابانوییە کەم
لە جانتاکە دەرھێنا و بەسەر خۆمدا دا، بۆنی میخە ک
دنیا ی داگرت، بەردە کەم بە دیوارە کەوہ نا و بەدەنگی
بەرز پاتەم کردەوہ: لە نییەتی ئەوێ ئیزن بدەن
مەیتی دایکم بھێنمەو و لەسەر وەسیەتی خۆی ئە
ئەلپەرە ی بنیژم. بە ھەموو ھێزودەمای خۆم دامگرت
سەرە قامەکانم تەزییوون، ئەو جار دەستم کشاندەوہ،
بەردە کە دە قوولکە چکۆلە ی خستە کەدا قەتیس ما.